

Cuvânt înainte

Dr. Bogdan Oprea^a

a. Medic primar Medicină de Urgență, Medic Șef Departamentul UPU-SMURD București, Secretar General AMUD

Voi începe prin a destăinui că nu îmi place să țin cuvântări de deschidere. Motivul? Simplu: timpul e limitat și de fiecare dată mi se pare că e posibil să nu transmit toate ideile pe care aș dori să le transmit. Atunci când scriu, lucrurile se schimbă. Se spune că hârtia suportă orice. Și, extrapolând, poate și oricât. Riscul? Plictisești. Astfel încât o să mă rezum la a povestice ceva.

În primul rând despre mine. De fiecare dată când am acceptat să particip la un proiect, aici luând în discuție inclusiv a fi membru în asociații sau organizații non-guvernamentale, nu neapărat de specialitate, am făcut-o cu bună credință și doar din dorința de a schimba în bine sau a ameliora ceva.

Pomind de la principiul de mai sus, în urmă cu treisprezece ani, împreună cu doctorii Cristian Pandrea, Constantin Olteanu și Dan Marinescu, am pus bazele Asociației de Medicină de Urgență și Dezastre, membră a Asociației Medicale Române, aceasta din urmă înglobând toate asociațiile și societățile de profil din domeniul științelor medicale. Scopul principal a fost acela de a crea un forum științific pentru specialitatea de Medicină de Urgență în București, în condițiile în care, la nivelul Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, această specialitate medicală nu are (nici în acest moment!) reprezentare academică.

În decursul timpului, asociația și-a făcut datoria raportat la obiectivele statutare: organizând cursuri pentru medici de urgență și din alte specialități, pentru asistenții medicali, dar și cursuri de prim ajutor pentru personal nemedical sau voluntari. Au fost derulate, de asemenea, cu succes, două proiecte europene pentru studenții la medicină în scopul orientării profesionale a acestora, pentru a înțelege domeniul medicinei de urgență cu cele trei componente ale sale: spitalicească, prespitalicească și de dezastre.

Un alt deziderat principal a fost acela de a edita o revistă de specialitate de Medicină de Urgență și Dezastre. La un an de la înființarea asociației, sub coordonarea doctorului Dan Marinescu ca editor șef, apare primul număr tipărit al Revistei de Medicină de Urgență, în anul 2004. Era, și a fost timp de câțiva ani, SINGURA publicație de specialitate din țară. În

paginile revistei au publicat (a se vedea în arhivă) specialiști în domeniul Medicinei de Urgență, dar și din specialitățile cu care conlucram în gestionarea urgențelor (atât din țară, cât și din străinătate): Anestezie și Terapie Intensivă, Chirurgie Generală, Ortopedie și Traumatologie, Cardiologie, Radiologie și Imagistică medicală etc. Un proiect ambițios. Poate prea ambițios ca să reușească. Nu o să fac analiza încetării apariției revistei, dar trebuie știut un lucru - nu motivul financiar a fost cauza, deși poate mulți s-ar fi așteptat la asta, ci LIPSA MATERIALEOR de publicat. De ce? Poate comoditatea (standardele impuse pentru publicare erau foarte stricte în ceea ce privește procesul de verificare a materialelor, rigori impuse și de înaltul nivel profesional al membrilor comitetelor științific și editorial), poate atractivitatea redusă pentru potențialii autori dată de clasificarea revistei (majoritatea doresc să publice preponderent în reviste care sunt punctate de instituțiile academice de profil) ne-au dus în situația de a nu avea articole pentru a publica măcar UN NUMĂR pe an.

Acesta este însă trecutul.

A venit rândul celor mai tineri să încerce să reia acest proiect. Un grup de medici rezidenți inimoși, conduși de Loredana Ghinea și Vlad Maltezeanu, au fost cei care au revitalizat acest proiect, în urmă cu mai bine de un an, lor alăturându-se și veteranul Dan Marinescu.

Suntem acum în fața unei noi provocări - o publicație electronică (ca să ne încadrăm în tendința epocii) în care, personal, doresc ca experiența profesională a acestui colectiv, și nu numai, să fie împărtășită.

Nu realizăm că stăm într-o comoară neprețuită și anume locul nostru de muncă. Dacă este să discutăm numai de cazistică: gândiți-vă la numărul, gravitatea și particularitățile cazurilor pe care le vedem în UPU, gândiți-vă la provocările puse de activitatea de prespital, amintiți-vă de dificultățile intervențiilor în cazul misiunilor de salvare aeriană sau de transport aerian, aduceți-vă aminte măcar de o singură situație specială întâmpinată în procesul de dispecerizare SMURD, rememorați evenimentele cu victime multiple la care ați intervenit. Luând fie doar

* Autor pentru corespondență : Dr. Bogdan Oprea
Departamentul UPU-SMURD, Calea Floreasca nr. 8, Sector 1, București

și aceste situații și tot ar fi măcar un articol de publicat.

Cazurile nu sunt însă finalizate în UPU, tratarea și îngrijirea pacienților continuă în sălile de operații și în secțiile spitalului. La stabilirea diagnosticului și implicit a atitudinii terapeutice contribuie realizarea, dar mai ales interpretarea, investigațiilor paraclinice, care nu de puține ori prezintă adevărate „capcane”, pe care specialistul de profil trebuie să le rezolve. Iată cel puțin tot atâtea motive ca și colegii noștri să-și facă cunoscută experiența.

Înainte să închei, o să mai spun ceva. Ne închipuim că avem o scuză. Muncim prea mult că să vedem pacienți și să salvăm vieți. Nu ne găsim timp să punem pe hârtie o pagină prin care să ne povestim experiența. Păcat. Alții știu să-și pună în lumina altfel puținul pe care-l au. Avem în provincie societăți de traumă, de urgență în spitale care trimit spre capitala marea majoritate a cazurilor grave, dar care sunt foarte buni în a-și prezenta experiența. Noi nu facem asta. Suntem prea ocupați. Să muncim. Nu sunt nici adeptul ideii de publica neapărat ceva, de dragul de a publica. Dar, încă o dată, cred că avem foarte multe de spus în domeniul nostru. Și dacă alții ne vor citi și poate, de ce nu, cita, sunt convins că vom fi priviți cu alți ochi.

Închei urând succes, FĂRĂ ÎNTRERUPERE, noii forme a vechii Reviste de Medicină de Urgență.

Le doresc mai noilor editori să nu se lase descurajați de dificultăți, să nu uite că pentru acest proiect au și vor avea tot sprijinul asociației, dar și al meu personal.

Îmi îndemn colegii să publice în această revistă.

De ce?

Un înțelept a spus odată: „DACĂ ALȚII NU ȘTIU DE TINE, NU EXISTĂ”.